

Mindig előre
Hermán Alexandra

**Töpszli manó
gyógyulása**
Ambrus Noémi Anna

30

Leukémiás Gyermekéért
Alapítvány

30 éve tudjuk, mi kell egy mosolyhoz.

Kedves Olvasó!

Ezt az írást a 2011-ben meghirdetett „Szeretet, remény, hit” című irodalmi pályázatunkra kaptuk, melyre gyermekek írtak biztató alkotásokat a debreceni Gyermekhematológiai-onkológiai Tanszék kórtermeiben gyógyuló gyermekeknek. A versekből és mesékből könyvet készítettünk, melyet azóta is szívesen forgatnak osztályunkon a kezelés alatt álló gyerekek és szüleik.

Az alapítvány 30 éves születésnapja alkalmából a kedvenceinket kis „GYÖNGY-levelecske” füzetkebe rendeztük, ennek egyike jutott el most Hozzád.

Fogadd szeretettel, reméljük, minél több gyermeknek és felnőttnek adhat erőt, hitet, örömet ez az írás.

Mindig előre

Mindig előre megy ki bátor
Kit a fájdalom sohasem gátol.

Kinek szerető szív dobog mellkasában,
És csillagokon jár minden álmában.

A szeretet ott csillog szemében,
A boldogságot őrzi mind a két kezében.

Apró hős, kinek én írom versemet,
S kinek elküldöm szerető lelkemet.

Tudom szörnyű dolog céltalanul várni,
De minden apró örömet meg kell hálálni.

Szavakkal búcsúzom, mit nem lehet leírni.
Én mégis megpróbálom: Várni és Remélni!

*Hermán Alexandra, Lenti
a 13-14 éves korcsoport II. helyezettje*

Töpszli manó gyógyulása

Ez ám a mese gyerekek, jól nyissátok ki a fületek!
Kényelmesen dőljél hátra, de vigyázz a pici szádra!
Tátva ne maradjon, míg a mesém mondom. A mese
lebben szárnyra, mint pillangó s madárka. Hopp!
Kapt el, neked szánom, kisbarátom.

Egyszer régen, nagyon messzi vidéken, túl
csoda ország határán élt Töpszli, a kismanó. Sajnos
egyszer nagyon megbetegedett.

*Súlyos eset, kórházi ápolásra szorulsz, és lehet,
hogy sokáig bent kell maradnod.* – mondta a doktor
néni. A hír nagyon elszomorította a mi kis manónkat
és családját.

*Akkor én most nem tudok iskolába menni és a
barátaimmal játszani!* – panaszkolta szomorúan.

De most az a fontos, hogy meggyógyulj! – vigasztalta anyukája. Ezt persze Töpszli is megértette, hiszen okos kismanó volt, és maga is nagyon akarta a gyógyulást. Mindennél jobban. Este nehezen jött álom a szemére, de mikor végre elaludt, nagyon furcsát álmodott. Álmában megjelent egy öreg, rőt-szakállú, rémséges törpe, és így szólt:

Ide figyelj, kis manóka! Készülj fel egy hosszú útra! Nem lesz könnyű, már mondom, az egészségnek nagy az ára, de kitartó manó megtalálja! A világ

végén él a Minden álmot látó Tündér. Ő segít majd a betegségen, De hited, erőd és kitartásod legyen!

Azzal hipp-hopp, el is tűnt a törpe az álom ködében. Elindult hát Töpszli manó a világ végére, hogy megkeresse a Minden álmot látó Tündért. Nagyon bízott a gyógyulásban és nem akarta az időt vesztetni. Ahogy mendegélt, megérkezett egy hatalmas réthez. Nekivágott az útnak a réten át, de az út nagyon nehéznek bizonyult. Már jó ideje ment, mindene fájt, éhes és szomjas volt. Elkezdte teljesen feladni a reményt, mikor szembe jött vele egy óriás.

Szervusz, kismanó, mi járatban vagy itt, az Ameddig a szem ellát Réten? – Töpszli részletesen elmesélte, mi is történt vele, és hogy hová kell mennie a gyógyulásért.

Átérzem a bajodat. – szólt az óriás – *Én majd segítek neked. De csak akkor, ha bebizonyítod, milyen erős vagy! Mássz fel a vállamra, a segítségem nélkül, és átviszlek a réten.*

Hozzálátott a mászáshoz Töpszli és bizony, nagyon nehéz volt neki felérnie olyan magasra. De mivel elég erős volt, csak sikerült.

No lám, elég erős vagy, hogy segítsék neked. Kapaszkodj, indulunk! – szólt az óriás. Mikor kiértek a rét szélére, letette és így búcsúzott Töpszlitől az óriás:

Innen egyedül kell tovább menned, sok szerencsét, kisbarátom! – Azzal megfordult és már tovább is állt. Mikor magára maradt a mi kis manónk, akkor látta csak, hogy most egy hatalmas víz előtt áll.

Mi tévő legyek? Sehol egy lélek. Hogyan fogok én itt átjutni?

Alig gondolkodott, mikor nagy szél kerekedett. Szervusz, kismanó! Én vagyok Szél úrfi. Hol jársz itt a Csupa víz Óceánnál?

Töpszli megint elmesélte a történetét.

Nos, Töpszli, én szívesen segítek neked, de bizonyítanod kell, hogy elég kitartó vagy! Ide fújok egy csónakot, és te félig átevezel. Ha ez sikerül egyedül, én is segítek!

Így is lett! Töpszli kitartóan evezett nagyon sokáig, közben pedig az járt az eszében, hogy egyre közelebb kerül a gyógyuláshoz. Már nagyon elfáradt, amikor észrevette, hogy egyre gyorsabban halad, Szél úrfi fújja a csónakot a part felé. Mikor megérkeztek, illedelmesen megköszönte a segítséget, és sietett tovább a célja felé. Mikor látta ám, hogy egy sűrű, sötét erdőhöz ért. Ekkor valaki megkopogtatta a vállát.

Én vagyok a Napsugár. Ha elég bátor vagy, és eljutsz a feléig a Sötétebb mint az éjszaka Erdőnek, akkor a további utadat kivilágítom.

Nekiindult hát Töpszli, bizony, sokszor eltévedt a sötétben, de igen bátor volt. Láta ezt Napsugár, és segített neki, így hamarosan átért. Ekkor érkezett meg a Nagyűhő Hegyhez. Megijedt Töpszli, hogy hiába tette meg ezt a nagy utat, nem fog meggyógyulni, nem jut el a világ végére. Kicsordult egy könny-csepp a szeméből, és láss csodát, szivárvánnyá változott. Ekkor egy hangot hallott.

Ha bebizonyítod, hogy elég erős a hited, akkor ülj fel a szivárványra és megérkezel a céloához!

Így is tett a kis manó, és mert elég erős volt a hite, megérkezett a Minden álmot látó Tündét gyöngykastélyába.

Már vártalak nagyon, kis Töpszli! – szolt a tündér. – De az igazságot el kell mondjam. A gyógyulásod nem nálam van, hanem nálad. És már bizonyítottál, hogy elég erős, bátor, kitartó vagy, van hited a gyógyuláshoz és ez mind nagyon fontos. Megjártad a hosszú utat, most menned kell. Mire felébredsz, már sokkal jobban leszel.

Tényleg így is lett. Ebből az álomból Töpszli nagyon sok erőt gyűjtött és bátran szállt szembe a betegséggel. A jutalma pedig, hogy hamarosan egészségesen mehetett haza.

*Ambrus Noémi Anna, Szeghalom
a 6-12 éves korcsoport különdíjasa*

A „GYÖNGY leveleskék” sorozatban 15 kiadvány készült.
A füzetek nyomtatását és terjesztését támogatta
a FLAVON Group Kft.

#gondolunkratok
#leukemiasgyermekert

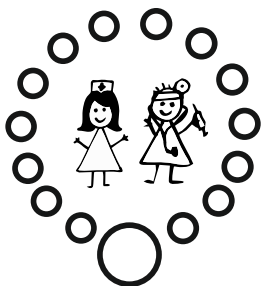

facebook.com/leukemiasgyermekertalapitvany

www.leukemiasgyermekert.hu

Ha Te is szeretnéd az Alapítványt támogatni,
számlaszámunk: 10200304-41413746-00000000,
adószámunk: 19123958-1-09. Köszönjük!

Gyöngyeink

30 éves a Leukémiás Gyermekekért Alapítvány

A füzet a 30 éves Leukémiás Gyermekekért Alapítvány
„Gyöngyeink” projektjének keretében valósult meg.
Debrecen, 2020.